

Ἡ Ἠλίοσ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΛΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ Ἐνταῦθα ἐτησία Δρ. 10 — Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι Δρ. 11. — Διὰ δῆμους καὶ δημοτικά γραφεῖα Δρ. 20. — Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ ἐν γένει φρ. χρ. 14. — **ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ** Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει ὁ στίχος Λεπ. 40. — Διὰ τὰς διατριβάς καὶ εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπῆν. — Τὰ δικαστικά προπληροῦνται. — Οἱ καθυστεροῦντες ἐνάγονται ἐνώπιον τῶν ἐνταῦθα δικαστηρίων.

Ἀπὸ τοῦ παρόντος φύλλου ὁ « Ἡλίοσ » ἀρχεται ἐκτυπούμενος ἐν τυπογραφίᾳ πλουσίῳ καὶ μὲ πᾶσαν τυπογραφικὴν φιλοκαλίαν, τῆς ὁποίας διὰ λόγους μὴ ἀπορρέοντα ἐκ τῆς διευθύνσεως αὐτοῦ, ἐστερεῖτο ἀπὸ τινος χρόνου. Τὰς ἐλλείψεις δὲ τινῶν φύλλων θέλει προσπαθῆσαι ν' ἀναπληρώσῃ δι' ἐκτάκτων φύλλων, εἰς τὴν ἐκδοσὶν τῶν ὁποίων τάχιστα θέλει προβῆ.

Ἡ διεύθυνσις τοῦ « Ἡλίου »

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΤΩΝ ΕΝΤΑΥΘΑ ΥΠΟΠΡΟΞΕΝΕΙΩΝ
ΙΣΠΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΙΤΑΛΙΑΣ

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τῶν Ναυτιλομένων, ὅτι ἡ μὲν ἐπιθεώρησις τῆς Ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως συμφώνως τῶν ἐπισήμων διατιμήσεων, διὰ μὲν τὴν Ἰταλίαν εἶναι φράγκα χρυσᾶ δέκα δι' ἑκάστον ἀτμόπλοιον, διὰ δὲ τὴν Ἰσπανίαν εἶναι πρὸς ἕξ λεπτά τὸν τόνον (Registre). Οὕτω πρὸς κατάπαυσιν τῶν ψευδῶς διακιδωμένων περὶ τῶν βηθέντων δικαιωμάτων.

Ἐν Σύρῳ, τῇ 4/16 Νοεμβρίου 1896.

Ὁ Ὑποπρόξενος Ἰσπανίας καὶ Ἰταλίας
ΙΩ. Γ. ΚΑΛΒΟΚΟΡΕΣΗΣ

Παρακαλοῦνται οἱ φίλοι συνδρομηταί, πρὸς οὓς ἐπέμψαμεν ἀποδείξεις, νὰ ἐμβάσωσιν ἡμῖν τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν. Ἐὰν ὅμως δὲν σκοπεύωσι νὰ πληρώσωσι, παρακαλοῦμεν αὐτοὺς νὰ ἐπιστρέψωσι τὰς σταλείσας ἀποδείξεις, διότι ἡ ἀπλήρωσις κατακράτησις αὐτῶν ζημιοῖ ἡμᾶς διττῶς.

Ζητεῖται παῖς δωδεκαετῆς καὶ ἔγγράμματος δι' ὑπηρεσίαν τινος γραφείου.

Τὰ ἐν Ἀθήναις.

Κατ' ἀκριβεῖς ἡμῶν πληροφορίας οἱ φίλοι τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως κ. Ῥάλλη ἦλθον εἰς πλήρη συνεννόησιν περὶ τοῦ προγράμματος, καθ' ὃ θέλουσι πολιτευθῆ ἐν τῇ βουλῇ, ὠρίσθησαν δὲ καὶ τὰ θέματα ἐφ' ὧν ἐν αὐτῇ θέλουσιν ἐπιτεθῆ τῆς Κυβερνήσεως, ἀναπτύσσοντες ἐφ' ἑνὸς ἐκάστου τὰς ἑαυτῶν ἀρχάς. Μετ' οὗ πολὺ δὲ ἀρχεται καὶ ἡ ἐκδοσις ἰδίᾳ ἐφημερίδος ἀντιπροσωπευούτης τὰς ἀρχάς τοῦ Ῥαλλικοῦ κόμματος.

Ἀναρχικὸν κρούσμα ἐν Πάτραις.

Τεχνίτης σανδαλοποιὸς ἐν Πάτραις θεωρῶν τὸν ἑαυτόν του ἀδικούμενον (!) ὑπὸ τῶν πλουσίων ἐδολοφόνηται ἐν ἡμέρᾳ, χρήσιμον τῆς Πελοποννησιακῆς μεγαλοπόλεως μέλος, τὸν Γεώργιον Φραγκοπουλον τραπέζιτην, πληγώσας ἅμα τὸν μετ' αὐτοῦ συμπεριπατοῦντα κ. Κόλαν μεγαλοκτηματίαν, συλληφθεὶς δὲ ὡμολόγηται ὅτι διεπράξατο τὸν διπλοῦν φόνον ὡς φρονῶν ἀναρχικὰς ἀρχάς (!) Τὸ πρωτοφανὲς ἐγκλήμα διετάραξε καὶ λίαν δικαίως πᾶσαν τὴν Ἑλληνικὴν κοινωσίαν διὰ τὸ πρωτοφανὲς αὐτοῦ, πανταχόθεν δὲ τῆς Ἑλλάδος μία καὶ μόνη φωνὴ ἤκούσθη δημοθυμῶς περὶ τιμωρίας ἔσον αὐστηρᾶς, ἄλλο τόσον καὶ παραδειγματικῆς.

Ἐκ τῆς « Πρωίας » ἀναδημοσιεύομεν τὰ ὡς ἐξῆς μὴ συμμεριζόμενοι θεβαίως τὴν γνώμηγ τῆς συντάξεως, περὶ τοῦ τίνες οἱ αἴτιοι οἵτινες ὤθησαν τὸν στρεβλὸν τὴν ψυχὴν σανδαλοποιὸν τῶν Πατρῶν εἰς τὸ κακούργημα.

« Ἡ ἰδέα, ἥτις, κατὰ τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῶν ἐφημερίδων καὶ τῶν ἐπιστελλόντων ἐκείθεν, ὤπλισε τὴν χεῖρα τοῦ στυγεροῦ δολοφόνου κατὰ δύο ἐγκρίτων μελῶν τῆς Κοινωνίας Πατρῶν, δὲν πηγάζει ἐκ πραγματικῶν λόγων. Ἐν Ἑλλάδι δὲν ὑφίστανται οἱ ὄροι,

οίτινες εἰς τινὰς Εὐρωπαϊκὰς κοινωνίας ἐδημιούργησαν ἀναρχικούς καὶ κοινωνιστάς, στοιχεῖα πολέμια τῶν πολιτικῶν θεσμῶν ἢ τοῦ κοινωνικοῦ καθεστώτος. Ἐν τῇ χώρᾳ ἡμῶν ἀκτῆμων σχεδὸν δὲν ὑπάρχει καὶ ἡ πενία, ἣτις ἀλλαγῆναι θέλει τὰ πλήθη εἰς ἀπόγνωσιν, εἶναι ἄγνωστος. Οἱ βιοπαλαισταί, οἱ διεξάγοντες τὸν ἀγῶνα τῆς ὑπάρξεως, εὐρίσκονται εἰς τὴν μέσων τάξιν, ἣτις κατὰ κανόνα πορίζεται δυσανάλογα πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς θέσεως αὐτῆς, ἡ ἐργατικὴ δὲ τάξις, ἐὰν δὲν ἦναι εὐδαίμων, δὲν ὑφίσταται ὅμως καὶ τὰς στερήσεις τοῦ ἐργάτου ἄλλων χωρῶν. Ἐὰν ὁ ἐργάτης ἐν Ἑλλάδι θέλῃ νὰ ἐργασθῆ, ἐξασφαλίζει τὴν συντήρησιν αὐτοῦ, καὶ δύναται ὑπὸ τοὺς δυσμενεστέρους ὄρους, νὰ παραθέτῃ ἀπαξ τῆς ἐβδομάδος καὶ τὸ κρέας εἰς τὴν τράπεζάν του. Λιτὸς κατὰ φύσιν καὶ φιλόπονος ὁ ἐργατικὸς λαὸς τῆς Ἑλλάδος, ἀγνοεῖ τὰς πικρίας τῆς πενίας, ἣτις μαστιίζει τοὺς τῆς τάξεως αὐτοῦ ἐν ἄλλαις ἐπικρατείαις, χρηστός δὲ καὶ φιλόνομος, ὡς εἶναι, ἀγνοεῖ τὸ μῖσος κατὰ τῶν εὐπορούντων ὁμοίων του.»

Σ. Σ. Η. Κατὰ τὰς σημερινὰς ὅμως εἰδήσεις ὁ ἀναρχικὸς τῶν Παιτρῶν, ἀπῆλλαξε τὴν δικαιοσύνην, αὐτοκτονήσας ἐν τῇ φυλακῇ διὰ φυσιογίου δυναμιτιδος.

— Τὸν φονέα συνέλαβε καὶ παρέδωκεν εἰς τοὺς χωροφύλακας, ὁ ἐν Πάτραις ἀπὸ εἰκοσαετίας ἀποκατεστημένος ὡς φαρμακοποιὸς συμπολίτης καὶ φίλος κ. Ἀνδρέας Γ. Μανιάτης, ὅστις εἰ καὶ ὑπερβᾶς τὴν νεότητά, διατηρεῖ ὅμως, ὡς μανθάνομεν εὐχαρίστως, τὴν νεανικὴν του ζωηρότητα καὶ σωματικὴν δύναμιν. Ὁ κ. Μανιάτης, κληρονομήσας μετὰ τοῦ ὀνόματος οὐ μόνον ῥώμην, ἀλλὰ καὶ θάρρος, διεκρίνετο καὶ ἀπὸ τῆς νεανικῆς του ἡλικίας μετὰ τῶν ὁμηλικῶν, φοιτητῆς δ' ἔτι ὢν παρὰ τὴν θύρην Καλαμῶτου διέσωσε μὲ γυμνὰς χεῖρας Ἀνδρίον ἐργάτην, κινδυνεύοντα νὰ πέσῃ θύμα μαχαίροφόρων.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἄν καὶ κατὰ τοὺς μετεωρολόγους ἐπιστήμονας καὶ πρακτικούς, ὁ ἐφετεινὸς χειμὼν ἔσται οὐ μόνον ὀρμῆς ἀλλὰ καὶ διαρκῆς, ἐνταῦθα οὐδ' ἠσθάνθημεν κἄν τὴν ἐναρξίν του, ὀλίγοι δὲ εἰσέτι περιεβλήθησαν τὰ χειμερινὰ ἐνδύματα.

— Χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἐτελέσθη τὴν Κυριακὴν τὸ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν τῶν ἐν Μακεδονίᾳ θανόντων μνημόσυνον. Παρέστησαν εἰς αὐτὸ πᾶσαι περίπου αἱ τοῦ τόπου ἀρχαὶ καὶ πλῆθος πολὺ, τῶν διαφόρων ἐνταῦθα συντεχνιῶν καὶ συλλόγων καταθεσάντων στεφάνους ἐπὶ τῆς σωροῦ καὶ ἐκφωνησάντων λόγους τῶν δικηγόρων κ. Καλομενοπούλου, Κελπερῆ καὶ Ζολώτα. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς τελέσεως τοῦ μνημοσύνου, τὰ πλεῖστα σχεδὸν τῶν καταστημάτων τῆς ἀγορᾶς ἦσαν κεκλεισμένα.

— Κατὰ τηλεγράφημα πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν, ὁ ἐργολάβος τοῦ Θεάτρου συνεβλήθη ἐν Ἰταλίᾳ μετ' ἀρίστων καλλιτεχνῶν, ὧν τινες μάλιστα ἀπὸ τοῦδε ἀφίχθησαν.

— Δικασθεῖς ἐν τῷ πλημμελειοδικεῖῳ, ὁ ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ κ. Γεώργιος Σαχτούρης διὰ τὴν κατὰ τοῦ κ. Μαρίου Γιαννουκάκη ἐπίθεσιν, κατεδικάσθη εἰς φυλάκισιν 29 ἡμερῶν Ἀλλὰ κατὰ τὴν δίκην ἐγένετο καὶ τὸ ἐξῆς δυσάρεστον ἀληθῶς ἐπεισόδιον. Ὁ κ. Καλομενόπουλος, παριστάμενος κατὰ τὴν δίκην ὡς δικηγόρος τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος κ. Γιαννουκάκη, ὠμίλησε κατὰ τοῦ κατηγορουμένου μετὰ δριμύτητος, ἐξενεγκῶν μάλιστα καὶ φράσεις, ἃς ἐκεῖνος ἐθεώρησε προσβλητικὰς, ἀποστείλας μάρτυρας ὅπως ζητήσωσι παρ' αὐτοῦ τὴν δέουσαν ἱκανοποίησιν. Ἀλλ' ὁ κ. Καλομενόπουλος ἐδήλωσε προφορικῶς καὶ δι' ἐπιστολῆς ὅτι οὐδόλως ἐξύβρισεν ἐν τῇ ἀγορεύσει του τὸν κ. Σαχτούρην, δι' ὅσα δὲ καὶ ἂν εἶπεν ἐν αὐτῇ ὡς δικηγόρος καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ πελάτου του, ταῦτα ἀφορῶσι τὰς μετὰ αὐτοῦ, τοῦ προέδρου καὶ τοῦ πελάτου του σχέσεις καὶ οὕτω τὸ ἐπεισόδιον ἐλῆξε τοῦ ἐξ ἀξιωματικῶν συμβουλίου τῆς τιμῆς θεωρήσαντος τὸν κ. Σαχτούρην ἱκανοποιημένον.

— Ἐκαστος ἄνθρωπος ἔχει ἴδιον τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι, τινῶν δὲ μάλιστα οὗτος κανονίζεται ἀναλόγως τῶν συμφερόντων των. Παρὰ κληθέντες ὑπὸ διαφόρων συμπολιτῶν ἡμῶν ἐγράψαμεν περὶ τοῦ ἀπρεποῦς τῆς ὑπάρξεως ἐν τῷ κεντρικωτέρῳ τῆς πόλεως περιπάτῳ καταστήματος, οὗτινος ἀκριβῆ περιγραφὴν παρεῖχεν ἡ ἐν τῇ «Πανόπη» μετάφρασις τῆς ἐκδόσεως τῶν κ. Ricord, Fournier καὶ ἄλλων Ἀκαδημαϊκῶν τῆς Γαλλίας καὶ ἐξακολουθοῦμεν ὅ' ἔτι ἀποροῦντες πῶς τοῦτο ὑφίσταται ἔτι, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι πάντοτε ὅτι δὲν δύναται νὰ διατηρηθῆ ἐπὶ πολὺ, καθ' ὅσον καὶ ἐὰν οἱ ἀρμόδιοι, ἄλλος διὰ ἄλλον λόγον σιγῶσι, ὑφίστανται νόμοι, οἵτινες ἐπὶ τέλους θὰ λαλήσωσι. Ἐξ ἀρχῆς ἐγράψαμεν δυσφοροῦντες ἀληθῶς καὶ ἐν στενοχωρίᾳ, χαριζόμενοι δὲ εἰς τὸ ὄνομα, ὅπερ φέρει ὁ διευθυντῆς τοῦτου, δὲν ἀνεγράψαμεν αὐτὸν ὀνομαστί. Ἀλλ' ἀτυχῶς ἄλλως ἐσκέφθημεν ἡμεῖς καὶ ἄλλως ἐκεῖνος, ὅστις ἐξ ἑνὸς μὲν ὅπως ῥεκλαμάρη τὴν καλὴν ποιότητα τῶν ἐν τῷ καταστήματι αὐτοῦ ὑπηρετουσῶν. . . ἴσως δὲ καὶ δι' ἄλλους λόγους, ἐδημοσίευσεν λίβελλον, ἐν ᾧ δὲν ἠσχύνθη νὰ ἀναγράψῃ καὶ ὀλογράφως τὸ ὄνομα αὐτοῦ ὡς διευθυντοῦ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος οἴκου, δηλῶν συνάμα μὲ τὴν ὑπογραφήν του ὅτι τὸ νὰ τιτλοφορῆται διευθυντῆς, εἶναι ἐντιμὸν ἐπάγγελμα, ἐνῶ, κατ' αὐτὸν, τὸ ἐργάζεσθαι εἶναι ἀξιοποιον, ὡς ἐν παραδείγματι τὸ νὰ πληρωθῆ τις διὰ τὴν ἐν τῇ ἐφημερίδι του καταχώρισιν εἰδοποιήσεως ἐργοστασιᾶρχου κωνιάκ !!! Ἀλλ' ὡς εἶπομεν ἀνωτέρω, ἐκαστος εἶναι ἐλεύθερος νὰ σκέπτηται ὅπως θέλῃ. Ὡς βλέπουσιν οἱ ἡμέτεροι ἀναγνώσται δὲν ποιοῦμεθα τινὰ λόγον περὶ τῶν καθ' ἡμῶν ὕβρεων, λαβόντες αὐτάς ὑφ' ἡν καὶ ἄλλοι ἡμῶν συμπολίται ἐποψιν, τοῦτο δὲ ὄχι μόνον ἐνεκα τῆς πηγῆς ἐξ ἧς προήρχοντο, ἀλλὰ καὶ διότι ἐν τῷ λιβέλλῳ ὁ νεανίας διευθυντῆς τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος οἴκου, γράφει καὶ μίαν ἀλήθειαν, ἣν

προθύμως αποδεχόμεθα, ότι εν Έρμουπόλει γεννηθέντες και εν αὐτῇ διεληθόντες πλέον τοῦ μέσου τοῦ βίου ἡμῶν, εἴμεθα γνωστοί, γνωστότατοι εἰς πάντας. Αὐτὰ ἔστωσαν εἰς ἀπάντησιν διὰ πρώτην και τελευταίαν φορὰν.

— Μετὰ τῶν κ. Νικολάου και Εὐαγγέλου Ζωγραφάκη, τοῦ πρώτου μεσίτου ἐνταῦθα και τοῦ ἄλλου Εἰρηνοδίκου Κιμῶλου, οὐδέποτε εὐτυχῶς ἠλθαμεν εἰς συνάφειαν ἢ σχέσιν τινα, δὲν πιστεύομεν δὲ τις νὰ θελήσῃ νὰ μᾶς ψέξῃ διὰ τοῦτο, καθ' ὅσον ἕκαστος εἶναι ἐλεύθερος εἰς τὰς διαθέσεις του, ὥστε μετ' ἀπορίας ἀνέγνωμεν ὅτι ἐγγράφῃ ἐν τῷ γνωστῷ ἐντύπῳ. Τὸν Ἰούλιον μόνον τοῦ 1893 παρακληθέντες ἐδώσαμεν δικηγορικὴν τινα ὑπόθεσιν εἰς τὸν ἕτερον τοῦτον τὸν γνωστὸν Εὐάγγελον, τότε διορισθέντα δικηγόρον, ἀλλ' οὗτος διὰ λόγους, οὓς πολλοὶ γνωρίζουσιν, ἔδειξε τοιαύτην ὡς δικηγόρος διαγωγὴν, ὥστε ἐὰν κατηγγέλλαμεν αὐτὸν δεόντως, ἀγνοῶ ἀληθῶς ὑποίας συνεπείας ἤθελεν ἔχει δι' αὐτὸν ὡς δικηγόρον ἢ καταγγελία. Ἐκτοτε οὐδὲ λέξιν ἀντηλλάξαμεν μὲ τινα ἐξ αὐτῶν, ὁ μεσίτης μόνον παρεπονέθη ὅτι ἐν τῷ «Ἡλίῳ» δὲν κατεχωρίσαμεν τοὺς ἀρραβῶνας του, διαλυθέντας εἶτα, ὅπερ ἀδιάφορον ἡμῖν. Ἀρκούμεθα εἰς τὰ ὡς ἄνω, πιστεύοντες ὅτι ὁ ἕτερος τῶν ἀδελφῶν ὁ κ. Εὐάγγελος, μένει εὐχρηστημένος διότι οὐδὲν γράφομεν περὶ τῆς γνωστῆς του ὑποθέσεως.

— Ὁ ἐπὶ πολλὰ ἔτη εὐδοκίμως ἐν Γαλλίᾳ σπουδάσας τὴν Ἱατρικὴν συμπολίτης ἡμῶν κ. Παντελῆς Δρόσος, ὀριστικῶς ἀποκαταστάς ἐνταῦθα, μένει ἐν τῷ φαρμακείῳ τοῦ κ. Ἀδαμαντίου Στεκούλη δεχόμενος τοὺς ἀπόρους συμπολίτας του δωρεὰν ἐν τῷ ὡς εἴρηται φαρμακείῳ και ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτοῦ Ἱατρείῳ, κειμένῳ παρὰ τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

— Καὶ ἄλλοτε ἐγράψαμεν περὶ τῆς ἐν τῷ Ζαπείῳ μεγάλῃ ἐκθέσεως τῆς ἐν Ἀθήναις βιοτεχνικῆς ἐταιρίας, ἐπὶ ἠρέσασμεν δὲ τὸν ζῆλον και τὴν δραστηριότητα μετ' ἧς ἐργάζονται πάντα μὲν τὰ μέλη τοῦ διοικητικοῦ αὐτῆς συμβουλίου, ἀλλ' ἰδίᾳ ὁ ἡμέτερος συμπολίτης κ. Κυπάρισσος Στεφάνου καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου, γενικὸς γραμματεὺς τῆς εἰρημένης ἐταιρίας. Ἡδὴ ἤρξατο ἡ χειμερινὴ περίοδος τῆς ἐκθέσεως, οἱ ἐπισκεφθέντες δὲ αὐτὴν ὁμολογοῦσι τὴν ἐπὶ πάντων σχεδὸν τῶν βιομηχανικῶν κλάδων πρόοδον τὴν Ἑλληνικῆς βιομηχανίας, καταδεικνυμένην ἐκ τῶν ἐκτεθέντων ποικίλων ἀντικειμένων. Ἀτυχῶς οἱ εἰς τὴν εἰρημένην ἔχθεσιν μεταβάντες Ἐρμουπολίται λυποῦνται, διότι μετὰ τῶν ἑκατοντάδων ὄλων ἐχθετῶν, δύο νομίζομεν, ἢ τρεῖς συμπολίται βιομήχανοι ἤξιωσαν νὰ μετάσχωσι τῆς χρησιμωτάτης ταύτης ἐκθέσεως.

— Ἐπανῆλθεν ἐκ Σμύρνης ὅπου εἶχε μεταβῆ δι' ὑποθέσεις τοῦ ἐργοστασίου, ὁ ἐπόπτης και διευθυντῆς τοῦ ἐνταῦθα νεωρίου κ. Ἐδουάρδος Ἐσαρτιῆ, ὅστις κατὰ τὴν ἐκεῖ διαμονὴν του κατώρθωσεν, ὅπως και ἡ ἐκεῖ ἐταιρία Χατζῆ Δαούτη καθαρῶς και ἐπισκευάζῃ τὰ ἀτμόπλοιά της ἐνταῦθα.

— Ὁ πρὸς ἀγορὰν ἐμπορευμάτων διακείμενος ἐνταῦ-

θα κ. Ἰωάννης Κιαπέκος ἔμπορος ἐκ Χαλκίδος, ἀπώλεσε δραχμὰς τετρακισχίλιας περίπου, ὡς ἐπανεῦρεν, ὡς εἶπε, τὴν αὐτὴν ἡμέραν.

— Ὁ ἐν Ἀθήναις συμπολίτης ἡμῶν δικηγόρος κ. Παντελῆς Γιασεμολαδάς κατοικεῖ ἀπὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου εἰς τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 57 οἰκίαν τῆς ὁδοῦ Σωκράτους.

— Ἐν Ἀθήναις, ὅπου ἀπὸ ἐτῶν διέμενον ἀπέθανε παλαιὸς Ἐρμουπολίτης ὁ Γεώργιος Βουτζινᾶς, ἀνὴρ διακριθεὶς ἐν τῇ ἡμετέρᾳ κοινῶνίᾳ και ὡς ἔμπορος και ὡς πολίτης, διὰ τοῦτο δὲ ἐπανεληθμένως τιμηθεὶς διὰ τοῦ ἀξιώματος τοῦ δημοτ. συμβούλου. Ὁ Θεὸς ἀναπαύσαι αὐτὸν.

— Συνιστῶμεν εἰς τοὺς φιλαναγνώστας τὸ ἄρτι δημοσιευθὲν τιμολόγιον τῶν ἐκδόσεων τῶν καταστημάτων τῆς «Ἀκροπόλεως» ὅπου δύναται τις ν' ἀγοράσῃ βιβλία σχεδὸν δωρεὰν, πάντα χρησιμώτατα και ἄριστα τετυπωμένα, ἐν παραδείγματι τὸ ὅλον τῆς νέας ἐκδόσεως τῆς πλήρους «Χαλιμᾶς» ἐκ δέκα τόμων, σελίδων χιλίων πεντακοσίων περίπου, μὲ διακοσίας εἰκόνας στέλλεται ταχυδρομικῶς εἰς πάντα ὅστις ἐμβάσῃ πρὸς τὴν «Ἀκρόπολιν» δραχμὰς δέκα.

— Ἐξεδόθη τὸ 156 τεῦχος (ἕκτον τοῦ ἕκτου και τελευταίου τόμου) τοῦ Ἐγκυκλοπαιδικοῦ Λεξικοῦ τῶν κ. Μπάρτ Χίρστ, περιέχον διάφορα ἄρθρα, ὧν συνιστῶμεν τὰ Σάμος—Σαζωνία—Σάπων—Σατωβριὰν και λοιπὰ και πίνακα ἐν παραρτήματι «Σπλάγγνον θώρακος».

— Ἐδημοσιεύθη τὸ ἐνδέκατον φυλλάδιον τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τοῦ «Παιδικοῦ φύλλου» περιοδικοῦ διὰ παιδας, ἐφήβους και νεάνιδας, τὸ ὅποιον τῇ συμπράξει διαφόρων λογίων ἐκδίδει ἐν Ἀθήναις ὁ κ. Ν. Κοτσολόπουλος. Συνδρομηταὶ αὐτοῦ γίνονται παρ' ἡμῖν.

— Τῆς «Ἱατρικῆς προόδου» περιοδικοῦ ἐκδομένου ἐνταῦθα ὑπὸ τοῦ Ἱατροῦ κ. Ἰωάννου Φουστάνου ἐδημοσιεύθη τὸ φυλλάδιον τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου. Ὅπως και τῶν προηγουμένων φυλλαδίων και τοῦ ἄρτι ἀγγελουμένου ἡ ὕλη εἶναι ἀρίστη, ἄλλη μὲν πρωτότυπος και ἄλλη ἐκ μεταφράσεων. Ἀληθῶς δὲν δύναται τις ἢ νὰ συγχαρῆ τὸν ἐκδότην αὐτοῦ διὰ τὴν πλήρη ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου, ὁμολογουμένην πανταχόθεν και παρὰ σύμπαντος τοῦ Ἱατρικοῦ κόσμου. Ἐπίσης πανθομολογεῖται και ἡ ὑπὸ τυπογραφικὴν ἐποψιν πλήρης ἐπιτυχία τοῦ ἔργου, ἐκτυπωμένου εἰς τὸ πλουσιώτατον τυπογραφεῖον τοῦ κ. Πρίντζη, τοῦ ἀρχαιοτάτου ἴσως ἀνὰ πάσας τὰς ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος ὁμοίου καταστήματος.

— Ἐν Ἀθήναις νέα ἤρξατο ἐκδομένη ἐφημερὶς πολιτικασατυρικὴ ὁ «Τοξότης» τὴν ὁποίαν συνιστῶμεν ὡς ἄριστα γραφομένην.

— Διαμείνας ἐπὶ μῆνα παρὰ τῷ θείῳ της κ. Γεωργίῳ Λαγουρῷ, ἀπῆλθεν εἰς Ἀθήνας ἡ δεσποινὶς Χρυσάνθη Χρ. Βέλτζου.

— Ἐκτὸς τοῦ «Τοξότου» και ἄλλων ἐφημερίδων ἀναγγέλλεται ἡ ἐκδοσις.

Ἐν Σύρῳ, τῇ 30 Ὀκτωβρίου 1896

Κύριε ?

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι συνεστήσαμεν ἐνταῦθα ὁμόρρυθμον ἐμπορικὴν ἐταιρίαν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν.

ΥΙΟΙ Λ. ΜΑΡΟΥΛΗ

(δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2955 Συμβολαίου τοῦ Συμβολαιογράφου Ἐρμουπόλεως Ν. Σίμου).

Σκοπὸς τῆς ὁποίας εἶναι ἡ ἐπιχείρησις πάσης ἐμπορικῆς ἐργασίας.

Γνωστοποιοῦντες ὑμῖν τοῦτο, εὐελπιστοῦμεν ὅτι θέλετε εὐαρεστηθῆναι νὰ μᾶς τιμήσῃτε διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης ὑμῶν.

Σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ λάβητε ὑπὸ σημείωσιν τὰς κάτωθι ἰδιοχειροὺς ὑπογραφὰς μας.

Διατελοῦμεν μεθ' ὅλης τῆς πρὸς ὑμᾶς ἐξαιρέτου ὑπολήψεως.

ΓΕΩΡ. Λ. ΜΑΡΟΥΛΗΣ
ΔΗΜ. Λ. ΜΑΡΟΥΛΗΣ

Κύριε Συντάκτα τοῦ «Ἡλίου».

Ἐπειδὴ πολλὰ κατ' αὐτὰς ἐλέχθησαν καὶ ἐγράφθησαν περὶ σσηπότων καὶ βρωμερῶν σησαμίων ἐκ ναυαγίου προερχομένων καὶ προωρισμένων νὰ μετατραπῶσιν εἰς Ταχίνια καὶ Χαλβάδες, δι' ἅπερ καὶ ἡ ἀστυνομία ἠναγκάσθη νὰ λάβῃ μέρος καὶ νὰ τὰ ἀναζητήσῃ, ὁ δὲ ἐργοστασιάρχης κ. Δημήτριος Ι. Ζουμπουλάκης ἔσπευσε διὰ τῶν ἐφημερίδων ν' ἀπολογηθῆ, καὶ ἐπειδὴ εἶναι δυνατόν ὡς ἐκ τῆς ταυτότητος τοῦ ἐπωνύμου νὰ παρέξηγηθῆ καὶ μοι ἀποδοθῆ ἔστω καὶ πόρρω, ὅτι ἠγόρασα ἐκ τῶν σσηπότων τούτων Σησαμίων, ἐκθέτω τὴν ἱστορίαν τῆς προελεύσεως καὶ καταλήξεως αὐτῶν ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ.

Κατὰ τὸν μῆνα Μάρτιον ε. ε. ἐναυάγησεν ἐν Πάτραις πλοῖον μὲ φορτίον Σησαμίων τὰ ὁποῖα βεβρεγμένα ὅλως καὶ ἐν ἐλσεινῇ καταστάσει, ἠγόρασεν ὁ κ. Ἄριστ. Θωμόπουλος ἀντὶ λεπτῶν 19 κατ' ὅκαν, ἐνῶ τὰ ἀβλαβῆ πωλοῦνται πρὸς 70 λεπτά. Ὁ κ. Ἄριστ. Θωμόπουλος μετεπώλησε ταῦτα πρὸς τὸν ἐν Πειραιεῖ ἐργοστασιάρχην κ. Κ. Οἰκονόμου πρὸς κατασκευὴν Ταχινίων καὶ Χαλβάδων, ἀλλὰ ταῦτα κατ' ὃ βεβρεγμένα καὶ τοποθετηθέντα εἰς σάκκους, κατὰ τὸν πλοῦν ἠναψαν καὶ ἐβρώμησαν ὡς ἦτο ἐπόμενον, ἐπομένως ὁ κ. Οἰκονόμου ἠναγκάσθη νὰ τὰ ἐγκαταλείψῃ κηδόμενος τῆς ὑπολήψεως τοῦ καταστήματός του.

Τὰ ἐγκαταλειφθέντα ἐν Πειραιεῖ παρὰ τοῦ κ. Οἰκονόμου σισάμια ἠγόρασεν ὁ ἐνταῦθα ἐργοστασιάρχης κ. Δημήτριος Ζουμπουλάκης, ὅστις τὰ μετέφερεν ἐνταῦθα πληρώσας εἰς δημοτικὸν φέρον διὰ ταῦτα, ἀνερχόμενα εἰς τετρακισχιλίαις ὀκάδας δραχμῶν εἰκοσι, διότι τοιαύτη ἦτο ἡ ἀξία των, καὶ κατὰ τὸν μῆνα Μαΐον ε. ε. τὰ μετέτρεψεν εἰς ταχίνια.

Ἐγὼ μολὶς ἀπὸ τοῦ μηνὸς Αὐγούστου ἐγκαθιδρύσας τὸ ἐργοστάσιόν μου εἰργάσθην καὶ ἐργάζομαι σισάμια ἐφεινῆς ἐσοδείας καὶ οὐδ' ὅκαν δέχομαι ὑπόπτου τοιούτου εἶδους, πᾶς δ' ὁ βουλούμενος δύναται νὰ ἐπισκέπτηται ἐλευθέρως τὸ ἐνταῦθα ἐργοστάσιόν μου καθ' οἵανδήποτε ὥραν, ὅπως πείθεται περὶ τῆς καθαρᾶς προελεύσεως τῶν κατεργαζομένων ὑλικῶν πρὸς κατασκευὴν Ταχινίων, Χαλβάδων, λουκουμιῶν καὶ κομφῆτων, ἅτινα καὶ ἐδῶ καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις ἀγοραῖς ἀναλισκόμενα διακεκριμένην κατέλαβον θέσιν.

Σύρος 29 8βρίου 1896.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗΣ

ΜΙΚΡΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κ. Κ. Λάρισα. Π. Τρίκαλα, Α. Μ. Ἀθήνας. Ἐλήθη, εὐχαριστοῦμεν. Δ. Ναύπλιον, Ν. Σ. Ἀθήνας, Α. Σ. Ἀθήνας. Ἀκόμη; Τούλάχιστον συμμορφωθῆτε μὲ τὴν σημερινὴν γνωστοποίησιν ἡμῶν — Ι. Κ. Δ. Taganrok, Δ. Φ. Chicago. Ἐλήθη, εὐχαριστοῦμεν. Ταχυδρομικῶς ἐστάλη. — G.G. Kiew Γράφωμεν ταχυδρομικῶς. Σταλέντα ἐλήθησαν. — Ζ. Ἐν καιρῷ θὰ γίνῃ χρῆσις πῶς τὴν κατὰ μέρος τοῦ Α. Κ. . . . ὑπάρχουν μάρτυρες ὅταν ἐκαυχᾶσθε. Περὶ τῆς ὑπεξαίρεσεως ἄλλοτε.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Πρῶτη συνέθεσε διπλωματικὰς σχέσεις μετὰ τῆς ἐπαναστάσεως Ἑλλάδος, ἡ Ἰσπανία καὶ εἶτα ἡ Πορτογαλία. — Περὶ δωροδοκίας κατὰ τὰς ἐκλογὰς Ἰδου Πλουτάρχου Παράλληλοι Γάιος Μάρκιος XIV. — Ἀρχηγὸς τοῦ στρατοῦ τῆς Κατοχῆς ἦσαν Ἄγγλοι οἱ Lebarbier καὶ Τίναν καὶ Γάλλος ὁ Bouet Villaumez. Ὁ δὲ στρατὸς τῆς κατοχῆς, οὐδέποτε ὑπερέβη τὰς πέντε χιλιάδας. Τὰ ὑπόλοιπα εἰς ἄλλο φύλλον.

ΚΑΤΕΛΛΑ γυναικεῖα κατασκευάζει ἡ κ. Μαρίνα Λεπτάκη.

Σημ. Τὸ ἐργοστάσιόν της κεῖται ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μουσῶν καὶ ἀντικρυ τοῦ κ. Κουτράκη.

ΒΙΒΛΙΑ ΠΑΛΑΙΑ ἀγοράζονται καὶ ἀνταλλάσσονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς παρούσης ἐφημερίδος.

ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΣ ΟΔΟΝΤΟ-ΙΑΤΡΟΣ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΚΗΡΙΑ τοῦ ἐν Κερκύρᾳ κ. Μαργαρίτου πωλοῦνται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ γενικοῦ αὐτοῦ ἀντιπροσώπου κ. Ν. Ἀλεξάνδρου.

ΟΜΒΡΕΛΛΑΣ

ἀνδρικὰς διαφόρων τιμῶν καὶ ποιότητων ἐκόμισε καὶ πωλεῖ εἰς τὸ γνωστὸν αὐτοῦ κατάστημα ὁ κ. Δημ. Ε. Ἀρσφάνης.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΩΔΙΟΣ ΤΗΣ Β. ΑΥΛΗΣ

ΙΩΑΝ. ΜΕΣΣΗΝΕΖΗΣ

ἐκόμισεν ἐξ Εὐρώπης δέρματα δι' ὑποδήματα τῆς ἐποχῆς διαφόρων χρωμάτων καὶ ποιότητων, ὧν πολλὰ τὸ πρῶτον εἰσαγόμενα ἐν Σύρῳ. Εἶναι δὲ γνωστὴ ἡ καλλιτεχνικὴ κατασκευὴ τῶν ὑποδημάτων τοῦ κ. Μεσσηνέζη.